

aceștia de sfântul apostol, el a strălucit ca soarele, și soldații nu au putut privi la el.

De spaimă ei au căzut cu fața la pământ, și-au aruncat armele, și s-au întors înaintea principelui deșertii. Atunci principele însuși a pornit pe urmele Sfântului Matei, Apostolul și Evanghelistul. Dar lumina pe care a iradiat-o el și de această dată l-a orbit cu totul pe stăpânitor. Dar milostiv, Sf. Matei s-a rugat lui Dumnezeu și principele Etiopiei și-a recăpătat vederea. Dar din nefericire pentru el ochii lui cei sufletești tot orbi au rămas. De aceea el l-a arestat pe Sf. Matei și l-a supus celor mai bestiale torturi.

De două ori i-au aprins foc mare pe piept, dar puterea lui Dumnezeu l-a păzit întreg și nevătămat. După aceasta, rugându-se lui Dumnezeu, Sf. Apostol și Evanghelist Matei și-a dat sfântul lui suflet.

Principele Etiopiei a poruncit ca trupul lui Matei să fie așezat într-un sicriu de plumb și aruncat în mare. Dar Sfântul s-a arătat Episcopului Platon și i-a descoperit unde se află sicriul în care este închis trupul lui. Astfel, Arhiereul Platon a mers la acel loc și a scos

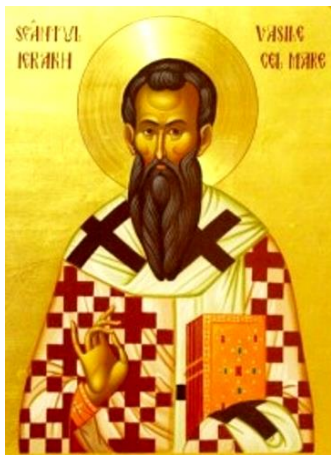
moaștele Sfântului Evanghelist din apa mării. Auzind despre această minune și văzând-o cu ochii, principele Etiopiei s-a botezat și a luat numele Matei. După aceea, el s-a lepădat și s-a curățit de toate păcatele și deșertăciunile lumii și s-a făcut presbiter în Biserica lui Dumnezeu, făcându-se un plăcut al Lui. Murind Episcopul Platon, Sf. Apostol Matei s-a arătat în vedenie presbiterului Matei și l-a sfătuit să primească a fi ridicat în scaunul episcopal. Presbiterul Matei a făcut așa, bine păstorind după aceea timp de mulți ani turma cea cuvântătoare a lui Hristos, până când Domnul l-a chemat la Dânsul.

Sf. Apostol și Evanghelist Matei a scris Evanghelia care poartă numele lui în limba aramaică. Ea a fost curând după aceea tradusă în limba greacă, nouă parvenindu-ne doar textul grecesc, căci cel aramaic, mai vechi, s-a pierdut.

Despre acest Sfânt Evanghelist Sfânta Tradiție ne spune că nu a gustat niciodată carne, ci doar legume și fructe.

(Sfântul N.Velimirovici,
Proloagele de la Ohrida)

Smerenia prefăce jignirile în cununi pentru viața veșnică

Sf. Vasile cel Mare,
icoană

Te-a înjurat cineva? Tu spune-i cuvinte de laudă. Te-a lovit? Tu arată-i răbdare. Te-a scuipat și te-a umilit? Tu gândește-te cine ești, adică faptul că vii din pământ și te întorci în pământ. Cine se va pregăti în acest mod va socoti mică orice jignire. Astfel, arătându-te pe tine indiferent la jigniri, nu numai că-l vei pune în încurcătură pe potrivnic, dar te vei arăta vrednic de o mare cunună. (...)

El te-a socotit neînsemnat și fără slavă? Tu gândește-te că ești „pulbere și cenușă” (Facere 18, 27), pentru că nu ești mai presus decât Avraam, care s-a numit așa pe sine. Te-a numit neștiutor și sărac și de nimic? Tu gândește-te că ești vierme și că vii din gunoaie, așa cum a spus și David (Psalmi 21, 6).

Adaugă la acestea și pilda lui Moise care, când i-au adresat cuvinte grele Aaron și Mariam, nu s-a plâns lui Dumnezeu împotriva lor, ci s-a rugat pentru aceștia (Numeri 12, 1-13).

Vrei să fii următor al acestor prieteni ai lui Dumnezeu? Sau al celor plini de duhul vicleniei? Când simți ispita să înjuri, gândește-te că ești încercat. Astfel, vei merge de partea lui Dumnezeu, arătând îndelungă răbdare, sau vei alerga spre diavol, arătând mânie? Nu pierde ocazia să alegi partea cea bună. Pentru că ori îl vei folosi și pe vrăjmașul tău cu pilda blândeții tale, ori vă veți păgubi amândoi prin egoismul tău.

Sfântul Vasile cel Mare

(Text preluat din "Glasul Sfinților Părinți", traducere de Preot Victor Mihalache,
Editura Egumenița, 2008, pag. 41)